

бѣхъ младѣ учихъ пратва Англичанска Историја; сега гледамъ навъ самъ и забравилъ. Тогда азъ, вмѣсто да му дадемъ другаго отвѣта, присторихся че ми тече провъ изъ носа и затулхъ лице-то си сосъ варпата си, зацо умирахъ отъ смѣха, и вато отидохъ абіе на

мы. Въ премшуваніе-то того града, повелѣлъ да ся сохрани цѣль и неповреденъ дома Пиндарозъ, понеже почингалъ неговы-те списанія и сочиненія.

Объявилъ брань противу Персы-те, насиллъ премшуваніе то на Граническа-та рѣка, покорилъ сосъ крайна чиврастна Индія, Іонія, Карія, и Намфілія, и Баниадонія. Послъ вато отрѣза Гордіева везель, увредилъ войска Даріева, близъ Исса, обладалъ неговы-те сокровища, и взѣлъ мнозина пѣвишцы, между коихъ былъ магеръ, супруга, и двѣ-те дщери онаго злополучнаго царя; неможе иѣкон да похвали доволно мужество-то, сосъ кое Александръ ся обходилъ сосъ онія царски дщери. Това може быти да е най свѣтло дѣло на негово-то житіе. Слѣдъ побѣда-та близъ Исса,